

Kohtuasi C-935/19

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

23. detsember 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Wrocławis vojevoodkonna halduskohus, Poola)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

3. oktoober 2019

Apellant:

Grupa Warzywna Sp. z o.o.

Vastustaja:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Põhikohtuasja ese

Kaebus täiendava käibemaksukohustuse määramise peale käibemaksuseaduse (*Ustawa o podatku od towarów i usług*) artikli 112b lõike 2 alusel.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlus käibemaksuseaduse artikli 112b lõike 2 kohaselt täiendava käibemaksukohustuse kehtestamise vastavuse kohta liidu õigusele.

Eelotsuse küsimus

Kas täiendava maksukohustuse kehtestamine käibemaksuseaduse artikli 112b lõike 2 kohaselt on kooskõlas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1; edaspidi „direktiiv 112“) (eelkõige selle artiklid 2, 250, 273), Euroopa

Liidu lepingu artikli 4 lõikega 3, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 325 ja proportsionaalsuse põhimõttega?

Viidatud liidu õigusnormid

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1), muudetud, artikkel 273

ELL artikli 4 lõige 3

ELTL artikkel 325

Viidatud liikmesriigi õigusnormid

11. märtsi 2004. aasta käibemaksuseadus (*Ustawa o podatku od towarów i usług*) (Dz. U. 2017, jrk nr 1221; edaspidi „käibemaksuseadus“)

Artikli 43 lõike 1 punkt 10: „Käibemaksust on vabastatud [...] ehitiste või nende osade võõrandamine, välja arvatud juhul, kui:

- a) võõrandamine toimub esmase kasutuselevõtu raames või enne esmast kasutuselevõttu;
- b) ehitise või nende osade esmase kasutuselevõtu ja võõrandamise vahel on möödunud vähem kui kaks aastat.“

Artikli 43 lõige 10: „Maksudokumentatsioon võib loobuda lõike 1 punktis 10 osutatud käibemaksuvabastusest ja valida ehitiste või nende osade maksustamise tingimused, et ehitise või selle osa võõrandaja ja omandaja:

- 1) on registreeritud tegutsevate käibemaksukohustuslastena;
- 2) esitavad enne kõnealuste objektide võõrandamise päeva asjakohase maksuameti juhatajale teate selle kohta, et valivad hoone või selle osa võõrandamise käibemaksuga maksustamise.“

Artikli 112b lõige 1: „Kui tuvastatakse, et käibemaksukohustuslane:

- 1) on esitatud käibemaksudeklaratsioonis märkinud:
 - a) tasumisele kuuluvast väiksema käibemaksusumma;
 - b) ettemakstud käibemaksu või tagasimakstava sisendkäibemaksu tasumisele kuuluvast käibemaksust suuremas summas;
 - c) järgmisele kuule ülekantava käibemaksu ettemakse suuremas summas kui tasumisele kuuluv käibemaks;

d) ettemakse ja sisendkäibemaksu, mis maksti talle tagasi, või järgmisele kuule ülekantava käibemaksu ettemakse, samas kui oleks pidanud ära tooma maksuametile tasumisele kuuluva käibemaksusumma;

2) ei ole esitanud käibemaksudeklaratsiooni ega maksnud maksukohustuse summat;

- määrab maksuameti või maksu- ja tolliameti juhataja kindlaks nende summade õige suuruse ning määrab täiendava maksukohustuse summas, mis vastab 30%-le vähem makstud käibemaksusummast või summast, mida käibemaksukohustuslane on suurendanud käibemaksu enamakse või tagasimakstava sisendkäibemaksu summa võrra või sisendkäibemaksu ülejäägi võrra võrreldes järgmisele maksustamisperiodile ülekantava tasumisele kuuluva käibemaksuga.“

Artikli 112b lõige 2: „Kui pärast maksukontrolli, maksu- ja tollikontrolli lõpetamist või maksu- ja tollikontrolli käigus juhtudel, millele on osutatud:

1) lõike 1 punktis 1, on maksukohustuslane esitanud käibemaksudeklaratsiooni paranduse, milles on arvesse võetud ilmnenud vigu, ja tasunud käibemaksukohustuse summa või tagastanud põhjendamatult tagasimakstud maksusumma;

2) lõike 1 punktis 2, on maksukohustuslane esitanud käibemaksudeklaratsiooni ja tasunud käibemaksusumma;

- on täiendava käibemaksukohustuse suurus 20% vähem makstud käibemaksusummast või summast, mida käibemaksukohustuslane on suurendanud käibemaksu enamakse või tagasimakstava sisendkäibemaksu summa võrra või sisendkäibemaksu ülejäägi võrra võrreldes järgmisele maksustamisperiodile ülekantava tasumisele kuuluva käibemaksuga.“

29. augusti 1997. aasta maksuseadus (*Ordynacja podatkowa*) (Dz. U. 2019, jrk nr 900, muudetud)

Artikli 81 § 1: „Kui ei ole teisiti sätestatud, võivad maksukohustuslane, maksu kinnipidaja ja maksuhaldur varem esitatud deklaratsiooni parandada.“

Artikli 81b § 1: „Käibemaksudeklaratsiooni parandamise õigus:

1) peatatakse maksumenetluse või maksukontrolli ajaks menetluse või kontrolliga hõlmatud ulatuses;

2) taastub pärast:

a) maksukontrolli lõpetamist;

b) maksumenetluse lõpetamist – ulatuses, mis ei ole hõlmatud maksukohustuse suuruse määramise otsusega.“

Kohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (Wrocławii maksuameti osakonna direktor, edaspidi „II astme maksuhaldur“) jättis vaidlustatud otsusega jõusse Urząd Skarbowy w Trzebnicy juhataja (edaspidi „I astme maksuhaldur“) otsuse osas, millega määrati ettevõttele Grupa Warzywna Sp. z o.o. (edaspidi „kaebuse esitaja“ või „maksukohustuslane“) täiendav käibemaksukohustus 2017. aasta detsembri eest summas 520 316 Poola zlotti. Selle summa osas, milles sisendkäibemaks ületab tasumisele kuuluvat käibemaksu, tühistas II astme maksuhaldur I astme maksuhalduri otsuse ja peatas menetluse.
- 2 Maksuhaldur tegi kindlaks, et maksukohustuslane omandas 29. detsembri 2017. aasta notariaalaktiga hoonestatud kinnistu, mis oli olnud asustatud üle kahe aasta. Notariaalaktis sisaldub avaldus, et hoonete hind on esitatud brutosummas, mis sisaldab käibemaksu. Kinnistu omandamine on lisaks dokumenteeritud müüja esitatud arvega, milles oli muu hulgas märgitud maksustatav müügisumma 14 209 003,60 zlotti ja tasumisele kuuluv käibemaks 3 268 070,83 zlotti.
- 3 Maksukohustuslane kandis selle summa käibemaksudeklaratsiooni mahaarvamisele kuuluva sisendkäibemaksuna. Selle tagajärjel ületas sisendkäibemaksu summa maksmisele kuuluva käibemaksu summat ja enam makstud summa tuli tagasi maksta maksukohustuslase pangakontole.
- 4 Maksukontrolli tulemusena käibemaks tagastati.
- 5 Kontrolli protokollis märkis I astme maksuhaldur käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punkti 10 alusel, et kinnisvara võõrandamise tehing oleks pidanud olema täies ulatuses käibemaksust vabastatud. Samuti tuvastas I astme maksuhaldur, et tehingu pooled ei ole esitanud käibemaksuseaduse artikli 43 lõikes 10 ette nähtud maksuvabastusest loobumise avaldust. Seoses sellega tegi maksuhaldur kindlaks, et maksukohustuslasel ei ole õigust sisendkäibemaksu maha arvata sellise kinnisvara võõrandamiselt, mis on käibemaksust vabastatud.
- 6 Kasutades maksuseaduse artiklist 81 tulenevat õigust, esitas maksukohustuslane deklaratsiooni paranduse, milles võttis täiel määral arvesse kontrolli järeldusi, ja selle tulemusena näitas märkimisväärselt väiksemat tagasimakstava käibemaksu summat.
- 7 Vaatamata paranduse esitamisele andis I astme maksuhaldur välja otsuse, milles arvestas maksukohustuslasele tagasimakstava käibemaksu summa välja parandatud käibemaksudeklaratsiooni alusel ja määras täiendava maksukohustuse.
- 8 Esitatud vaide tulemusena tühistas II astme maksuhaldur I astme maksuhalduri otsuse ulatuses, mis käsitles tagasimakstava käibemaksu summa suurust. Maksuhaldur leidis, et selles ulatuses on esitatud parandus piisav ja puudub alus maksuotsuse väljaandmiseks. Otsus jäeti aga kehtima ulatuses, mis puudutas täiendava maksukohustuse määramist käibemaksuseaduse artikli 112b lõike 2 alusel.

- 9 Oma kaebuses Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Wrocławis vojevoodkonna halduskohus, Poola) palus kaebuse esitaja tühistada vaidlustatud otsus, väites muu hulgas, et rikutud on proportsionaalsuse ja käibemaksu neutraalsuse põhimõtet, ja viitas, et riigikassa ei saanud käesolevas asjas rahalist kahju, sest deklareeritud maksutagastust ei toimunud.
- 10 Vastusena kaebusele palus II astme maksuhaldur see rahuldamata jätta ja jäi vaidlustatud otsuses esitatud seisukohale.
- 11 Esimese astme kohus otsustas esitada Euroopa Liidu Kohtule kohtumääruse resolutsioonis osutatud eelotsuse küsimuse ja peatas menetluse.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

- 12 Käesolevas asjas tekkinud vaidluse lahendamiseks on vaja otsustada, kas karistuste kohaldamine olukorras, kus õigusnormide vale tõlgendamise tõttu maksukohustus tegelikult ei vähenenud, on koosõlas proportsionaalsuse põhimõttega ja kas selliste lisakohustuste kehtestamine täidab tegelikult maksupettuse ennetamise eesmärki või on lihtsalt täiendav fiskaalmeede.
- 13 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul tuleneb Euroopa Kohtu senisest praktikast proportsionaalsuse põhimõtte tõlgendamise küsimuses, et täiendava maksukohustuse määramine on põhjendatud vaid tegelike maksupettuste vältimise eesmärgil.
- 14 Kohus tsiteerib 25. aprilli 2017. aasta otsust kohtuasjas Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, milles on sedastatud, et kui liidu õigusnorme ei ole ühtlustatud karistuste valdkonnas, mida nendes õigusnormides sätestatud tingimuste rikkumise korral kohaldatakse, siis on liikmesriigid pädevad valima karistused, mida nad peavad asjakohaseks. Liikmesriigid on siiski kohustatud nimetatud pädevust teostama liidu õigust ja selle üldpõhimõtteid ja seega ka proportsionaalsuse põhimõtet järgides. Sellised karistused ei tohi minna kaugemale sellest, mis on vajalik maksu nõuetekohase kogumise ning maksudest kõrvalehoidumise ärahoidmise eesmärkide saavutamiseks. Selleks et hinnata, kas konkreetne karistus on proportsionaalsuse põhimõttega koosõlas, tuleb võtta arvesse eelkõige selle rikkumise laadi ja raskust, mille eest sanktsiooniga karistatakse, ning selle karistuse määra kindlaksmääramise korda. Kuigi eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas karistuse määr ei ületa [nimetatud] eesmärkide saavutamiseks vajalikku [...], tuleb selle kohtu tähelepanu juhtida teatavatele põhikohtuasja asjaoludele, mis võimaldavad viimasel teha kindlaks, kas karistus [...] on proportsionaalsuse põhimõttega koosõlas. Selline karistus on sobiv, ajendamaks maksukohustuslasi võimalikult kiiresti korraldama tasumata summade maksmise ja seega täitmaks ka maksu täpse kogumise eemärki.
- 15 Üldjuhul võivad liikmesriigid kehtestada karistusi seoses ühise käibemaksusüsteemi põhimõtete rikkumisega. Direktiivi 112 artiklis 273 ette

nähtud liikmesriigi meetmed peavad olema kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Karistuste kohaldamist tuleb hinnata nii selle alusel, kas need aitavad täita seatud eesmäärke, kui ka selle alusel, et võetud meetmed ei läheks kaugemale eesmärkide saavutamiseks vajalikust (vt Euroopa Kohtu 19. oktoobri 2017. aasta otsus SC Paper Consult SRL, C-101/16, EU:C:2017:775, punktid 49 ja 50).

- 16 Õigusnorm, mis võimaldab täiendava käibemaksukohustuse kehtestamist, lisati käibemaksuseadusesse 1. jaanuaril 2017 Ustawa z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o VAT (1. detsembri 2016. aasta seadus käibemaksuseaduse muutmise kohta, Dz. U. 2016, jrk nr 2024).
- 17 Varem olid sarnased karistused sätestatud 30. novembri 2008. aasta käibemaksuseaduses ning enne seda 8. jaanuari 1993. aasta käibemaksu ja aktsiisimaksu seaduses (*Ustawa o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym*). 29. aprilli 1998. aasta otsuses kinnitas konstitutsioonikohus sellise karistuse vastavust põhiseadusele. Oma 15. jaanuari 2009. aasta otsuses kohtuasjas K-1, C-502/07, EU:C:2009:11, sedastas Euroopa Kohus aga, et Poola käibemaksuseaduses sätestatud karistus ei ole kooskõlas käibemaksudirektiivi sätetega.
- 18 Alates 1. jaanuarist 2017 kehtiva seadusemuudatuse seletuskirjas on seadusandja märkinud, et arvestades käibemaksupettuste ulatust, on käibemaksu laekumise parandamiseks õigustatud selle mehhanismi taaskehtestamine. Õigusnormi toodi uuesti sisse maksukaristused ebaselge maksuarvestuse eest, mille tagajärjeks on maksukohustuse vähenemine, tagastamisele kuuluva käibemaksusumma suurenemine või selle ülekandmine järgmisesse maksustamis- või tagastamisperioodi. Seadusandja märkis, et nendel karistustel on eelkõige ennetav tähendus. Nende eesmärk on veenda maksukohustuslasi, et käibemaksudeklaratsiooni selge ja püüdlük täitmine on nende endi huvides. Vea ilmnemisel käibemaksudeklaratsioonis tekib täiendav maksukohustus.
- 19 Kehtestatud karistuste ennetavale olemusele viitavad sätted, milles on määratletud juhud, mil karistusi ei määrata. Sellised erandid on olukorrad, kus maksukohustuslane parandab ise vea ja tasub vahe, mis korvab käibemaksu vähendamise või tagastatava summa suurendamise, mistahes tähtjaks enne maksu- või fiskaalkontrolli.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus mõistab, et on oluline veenda maksukohustuslasi, et käibemaksudeklaratsiooni täpne ja püüdlük täitmine on nende endi huvides, kuid juhib tähelepanu asjaolule, et käibemaksuga seotud asjades tuleb arvesse võtta juriidilist keerukust ja suuremat eksimisohtu. Selgeks näiteks on siin käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punkt 10, mida käsitles Euroopa Kohtu 16. novembri 2017. aasta otsus kohtuasjas Kozuba Premium Selection, C-308/16, EU:C:2017:869, ja mida on ebatavaliselt palju käsitletud ka liikmesriigi halduskohtute praktikas. Käibemaksuseaduse artikli 112b lõikes 2 ei ole mingil viisil ette nähtud põhikohtuasja olukorda, kus viga deklaratsioonis

tuleneb asjaolust, et tehingu mõlemad pooled on hinnanud valesti seda, kas võõrandamine kuulub käibemaksuga maksustamisele või mitte. Sellises olukorras maksutulu tegelikult ei vähene, sest maksu tasub, küll mitte nõuetekohaselt, müüja. Kui aga mõlemad pooled oleksid kohe arvanud tehingu maksust vabastatuks, ei oleks maksu üldse makstud.

- 21 Ääremärkusena tuleks mainida, et liikmesriigi kohtud on põhikohtuasjaga sarnastes asjades, võttes arvesse õigusnormide ebaselgust (käibemaksuseaduse artikli 43 lõige 10), seisukohal, et maksukohustuslase tehtavate tehingutega sarnased tehingud kuuluvad maksustamisele ja ostjale jääb õigus sisendkäibemaks maha arvata. Käesolevas asjas aga aktsepteeris maksukohustuslane maksukontrolli järeldusi ja loobus sisendkäibemaksu mahaarvamisest, pidades tehingut käibemaksust vabastatuks. Kuna ostja aga maksis müüjale kogu arvel esitatud summa, siis kandis ta tegelikult kogu käibemaksu koormuse, mis on oma olemuselt vastuolus neutraalsuse põhimõttega (kui nõustuda kohtupraktikas väljendatud seisukohaga, et tehing on maksustatav). Nii rikuti tegelikult käibemaksu neutraalsuse põhimõtet.
- 22 Nagu on sedastanud Euroopa Kohus, siis „neutraalse maksustamise põhimõtet, nagu seda on täpsustanud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 203 käsitlev kohtupraktika, tuleb tõlgendada nii, et selle põhimõttega on vastuolus, kui maksuhaldur keeldub siseriikliku sätte alusel, mille eesmärk on nimetatud artikli ülevõtmine, maksuvaba tarne tegijale tema poolt kliendile saadetud arvele ebaõigesti märgitud käibemaksu tagastamisest põhjusel, et tarnija ei ole vigast arvet parandanud, olukorras, kus maksuhaldur on lõplikult keeldunud sellele kliendile nimetatud käibemaksu mahaarvamise õigusest ja lõpliku keeldumise tulemusel ei ole siseriikliku seadusega ette nähtud parandamise kord enam kohaldatav“ (Euroopa Kohtu 11. aprilli 2013. aasta otsus Rusedespred OOD, C-138/12, EU:C:2013:233302, punkt 35).
- 23 Sellistes olukordades on kehtestatud õigusnormi tagajärjed vastuolus ülaltoodud eesmärgiga. Oma olemuselt ei soodusta täiendava maksukohustuse tasumise vajadus seda, et maksukohustuslane nõustuks kontrolli järeldustega ja tasuks vabatahtlikult käibemaksu koos viivisega. Veelgi enam, see on vastuolus maksukohustuslase õigusega esitada parandus maksuseaduse (*Ordynacja podatkowa*) artikli 81b alusel ja on maksukohustuslase jaoks iselaadi lõks. Nii on maksukohustuslasel õigus, mille kasutamise eest määratakse talle lisakaristus. Samas puudutab selline karistus maksukohustuslast, kes on valesti koostanud arve saanud, mitte aga seda, kes valesti koostatud arve esitas.
- 24 Õigusnorm sellisel kujul ei võta mingilgi määral arvesse maksukohustuslase kavatsust ehk seda, kas käibemaksu vähendamine oli maksupettuse või vea tagajärg. Tuleb rõhutada, et käibemaksuseaduse sätete ebaselguse ja selle seaduse sagedase muutmise tõttu on ka maksuasutused ise selle seaduse tõlgendamisel korduvalt vigu teinud. Korduvalt on kõigepealt liikmesriigi kohtute praktikas ja äärmuslikel juhtudel Euroopa Kohtu praktikas tegeletud nende õigusnormide õige

tõlgendamisega. Õigusnormiga nähakse maksukohustuslasele ette karistus ka näiteks väljakujunenud praktika vale kohaldamise eest. Nii on kõnealusel karistusel selgelt rõhuv, mitte aga ennetav iseloom.

- 25 Euroopa Kohtu 26. veebruari 2013. aasta otsuses Hans Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, on märgitud, et käibemaksu valdkonnas tuleneb esiteks direktiivi 112 artiklist 2, artikli 250 lõikest 1 ja artiklist 273, kuhu on üle võetud kuuenda direktiivi artikli 2 ja artikli 22 lõigete 4 ja 8 sätted selle direktiivi artiklist 28h tulenevas redaktsioonis, ning teiseks ka ELLi artikli 4 lõikest 3, et iga liikmesriik on kohustatud võtma kõik meetmed seadusandluse ja halduse tasandil, et tagada oma territooriumil täies ulatuses käibemaksu kogumine ja võidelda maksupettuste vastu. Lisaks kohustab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 325 liikmesriike võitlema liidu finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse vastu tõkestavate ja tõhusate meetmetega ning kohustab neid eelkõige võtma liidu finantshuve kahjustavate kelmuste vastu samu meetmeid, mida nad võtavad omaenda finantshuve kahjustavate kelmuste vastu. Kuna nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsuse 2007/436/EÜ, Euratom (Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta) artikli 2 lõike 1 kohaselt hõlmavad liidu omavahendid tulusid ühtse määra kohaldamisest kõigi liikmesriikide ühtlustatud käibemaksu arvestusbaaside suhtes, mis määratakse kindlaks kooskõlas liidu õigusnormidega, siis esineb otsene seos kohaldatavat liidu õigust järgides käibemaksutulude kogumise ja vastavate käibemaksu-omavahendite liidu eelarve käsutusse andmise vahel, kuna iga lünk esimesena nimetatud tulude kogumises leiab potentsiaalselt kajastamist teisena nimetatud vahendite vähenemises. Sellest järeldub, et sellised maksuõiguslikud sanktsioonid ja kriminaalmenetlus maksupettuse asjas, nagu põhikohtuasjas süüdistava suhtes rakendati, kuna ta esitas käibemaksuga seoses ebatäpseid andmeid, kujutavad endast direktiivi 112 artikli 2, artikli 250 lõike 1 ja artikli 273 (varem kuuenda direktiivi artiklid 2 ja 22) ja ELLi artikli 325 kohaldamist ning seega liidu õiguse kohaldamist harta artikli 51 lõike 1 tähenduses.
- 26 Samas on Euroopa Kohtu 17. jaanuari 2019. aasta otsuse Dzivev, C-310/16, EU:C:2019:30, punktis 30 sedastatud, et „kuigi sanktsioonid ning neid sanktsioone puudutavad väärteo- ja/või kriminaalmenetlused, mida liikmesriigid kehtestavad ühtlustatud käibemaksueeskirjade rikkumiste vastu võitlemiseks, kuuluvad nende menetlusautonoomia ja institutsioonilise autonoomia alla, piirab seda autonoomiat siiski – lisaks proportsionaalsuse põhimõttele ja võrdväarsuse põhimõttele, mille kohaldamine ei ole käesolevas asjas käsitluse all – ka tõhususe põhimõte, mis nõuab, et sanktsioonid oleks tõhusad ja hoiatavad“.
- 27 Kogemuste põhjal võib väita, et tegelik maksupettur ei ole huvitatud oma tegevuse avalikustamisest oma deklaratsiooni parandamise kaudu. Selline karistus, nagu on ette nähtud käibemaksuseaduse artikli 112b lõikes 2, ei täida seega üldse oma ülesannet potentsiaalsete petturite tegevuse ennetamisel.
- 28 Seega automaatse ja seadusjärgse lisakohustuse määramine kõigil juhtudel, kui on vähendatud maksukohustust või suurendatud maksutagastuse summat, isegi kui

maksu on tegelikult tasunud teine isik, või enam makstud käibemaksu ei ole tagastatud, ei ole kohtu hinnangul adekvaatne meede kuritegevuse võitlemise eesmärgi täitmiseks direktiivi 112 artikli 273 kohaselt ja läheb kaugemale sellest, mis on vajalik maksu nõuetekohase kogumise ning maksukuritegude ärahoidmise eesmärkide saavutamiseks. See karistus ei võta arvesse rikkumise olemust ega kaalu. Samuti ei võta see arvesse asjaolu, et maksuasutused ei kaotanud maksutulu ja miski ei viita maksukuriteo toimepanemisele (Euroopa Kohtu 25. aprilli 2017. aasta otsus Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302).

- 29 Kuna Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Wrocławis vojevoodkonna halduskohus, Poola) arvates on tema menetluses oleva vaidluse lahendamiseks eelotsus vältimatult vajalik, otsustas kohus seega esitada Euroopa Liidu Kohtule ELTL artikli 267 alusel eelotsuse küsimuse.

TÖÖDOKUMEN